

igen to paa et Kort. Disse Kort udvise, at Tilsandingen er gaaet forbavsende fremad i disse Aar, som jeg før bemærkede. Men naar den højtærede Minister nu udtalte sig for, at Vandbygningsdirektøren havde sagt det samme, at naar vi kun byggede den ene Mole, vilde der ske Tilsanding, vi skulde have den anden Mole til, maa jeg sige, at jeg kan ikke forstaa, at naar Materialvandringen kommer fra Øst og gaar mod Vest, denne Tilsanding kan forhindres ved, at der bygges en Mole i Læsiden. Meningen, som vi have hørt det før, er, at hvis Landgrænsen flyttes helt ud ved Brohovedet, skulde Strømmen der blive saa stærk, at den fuldstændig kunde holde rent uden for Havnemundingen og Havnehovedet, saa at der ingen Tilsanding finder Sted. Det tror jeg dog ikke passer, for hvis det skulde ske, hvorfor skete det samme saa ikke ved Gillelejes forrige Havn, der var bygget 2—300 Fod ud, og hvor man blev ved at bygge ud og bygge ud, men efterhaanden som man byggede ud, flyttede Landgrænsen ud tilligemed, og Strømmen holdt ikke rent uden for Havnemundingen og Havnehovedet. Nej, der lagde sig tværtimod en Sandbanke, saa at man kunde gaa paa tørt Land uden for Havnen. Det skete altsaa ved samme Havn tidligere, hvor man byggede 300 Fod ud, og selv om man nu byggede 900 Fod ud, hvilken Garanti har man saa for, at Naturkræfterne i den Grad skulde forandre sig, at de skulde blive helt forskellige fra, hvad de have været tidligere paa samme Plads? Noget lignende har man set ved Hundested, hvor Materialvandringen langs Kysten lagde sig mod Havnemolen. Tilsandingen uden for Udløbet gjorde det til sidst umuligt at komme ind i Havnen. Men saa gik man over til at bryde Molen op og bygge en Øhavn, og siden viste det sig, at Strømmen gaar inden for, under Pælebroen og fører Sandmasserne med sig, saa at Havnen uden for ikke sander til. Der kan komme en Smule Sand der ind, men det kan nemt opmudres, og det vilde neppe være kommet, hvis man havde bygget en Øhavn fra første Færd af. Jeg tror sikkert, at hvis man havde bygget en Øhavn ved Gilleleje i Stedet for den landfaste

Havn, som man jo tidligere har prøvet at bygge, og som er sandet til, saa vilde Tilsandingen ikke finde Sted. Nu have vi jo givet vore Lærepenge ved Gilleleje Havn, og det forekommer mig derfor, at naar vi nu faa et Pejlingskort hvert Aar, saa at vi Aar for Aar ved Sammenligning af disse Pejlingskort kunne faa at se, hvorledes Tilsandingen finder Sted, maa vi kunne tage vore Forholdsregler derimod. Derfor er det, at Finansudvalget ønsker, at der aarlig optages Pejlingskort saavel her som ved Gilleleje. Jeg frygter ogsaa for, at naar Spørgsmaalet om Anlæget af en Havn ved Skagen kommer op, vil det blive det samme, at der ikke er noget, der staar for denne Materialvandring, der gaar langs Kysten.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Da vi, som det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) bemærkede, ville faa Lejlighed til at gaa nærmere ind paa hele dette Havnespørgsmaal, naar vi komme til at behandle Lovforslaget om Havnen ved Skagen, skal jeg ikke her fordybe mig yderligere i Spørgsmaalet om Gilleleje Havn. Jeg skal kun bemærke over for den ærede Ordførers Udtalelser, at naar den projekterede ny Havn menes at kunne staa sig bedre end den gamle, ligger det simpelt hen deri, at den gaar ud paa en saa meget større Vanddybde. For at Havnen skal kunne holde sig mod Tilsanding, maa den saa langt ud, at Munden kommer uden for den Dybde, hvor Bølgeslaget endnu rører op i Grunden og sætter Sandet i Bevægelse. Derfor har den gamle Gilleleje Havn ikke kunnet holde sig, men heraf følger ikke, at en ny Havn, hvis Indløb bliver lagt ud paa tilstrækkelig Dybde, ikke vilde kunne holde sig. De Erfaringer, man har gjort ved Gilleleje, stemme i øvrigt ganske med de Erfaringer, der bleve gjorte ved Bygningen af Havnen paa Anholt. Ogsaa her viste det sig, medens kun den ene Mole var bygget, at der fremkom Tilsanding, men dette hørte op, da Havnen blev færdig, idet den anden Mole kom til.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.